مقالاتی که در این صفحه منتشر می‌شود، از مهم‌ترین منابع خارجی درباره مجموعه موضوعات مرتبط با ایران یا دیگر تحولات و رویدادهای مهم جهان گزینش شده است. هدف اصلی از انتشار این مقالات، ارائه مستقیم و بی‌واسطه مهم‌ترین تحلیل‌ها در حوزه‌های راهبردی به تحلیلگران فارسی‌زبان است. کاملا روشن است که تحلیل‌های مندرج در این مقالات موضع روزنامه «وطن امروز» نیست. شاید در بسیاری از موارد «وطن امروز» دیدگاهی اساسا متفاوت داشته باشد و حتی در بقیه صفحات روزنامه به نقد آنها بپردازد.
همچنین بدیهی است در برخی از این مقالات رسانه برای رسیدن به نتایج دلخواه خود و عملیات روانی روی مخاطب هدف، تعمدا اطلاعات غلط و تحلیل‌های جهت‌دار گنجانده است.
مطالعه مستمر این مقالات این امکان را به خواننده خواهد داد با ذهنیت‌های راهبردی غرب درباره ایران یا دیگر تحولات مهم جهان آشنا شود.

چرا اوباما مشتاق توافق با ایران است؟

The Washington Times

تیم کنستانتین: «باراک اوباما» رئیس‌جمهور آمریکا در روزهای نخستین ماه آوریل برای دستیابی به چارچوب توافق هسته‌ای با ایران جشن پیروزی گرفت. در آن زمان بسیاری می‌پرسیدند او چرا قبل از حصول توافق نهایی جشن گرفته است. پرسش منطقی‌تر این است که اوباما اصولا چرا این قدر تشنه دستیابی به توافق با ایران است. اوباما در سال ۲۰۰۷ که نامزد انتخابات ریاست جمهوری بود گفت اگر رئیس‌جمهور شود بدون هیچ پیش‌شرطی حاضر است با مقامات ایران دیدار کند. این رویکرد چنان غیرمتعارف بود که حتی «هیلاری کلینتون» آن را «غیرمسؤولانه و کاملا ساده‌لوحانه» توصیف کرد. اوباما تا مبارزات انتخاباتی دوم خود در سال ۲۰۱۲ متوجه شده بود سیاسیون آمریکا چندان علاقه‌ای به دوستی با ایران ندارند و مهم‌تر اینکه رای‌دهندگان یهودی او از پیامدهای دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای برای اسرائیل نگرانند. اوباما در یکی از مناظره‌های انتخاباتی سال ۲۰۱۲ با صراحت و شفافیت تمام گفت: «توافقی که ما خواهیم پذیرفت این است که آنها به برنامه هسته‌ای خود پایان دهند. این کاملا روشن است». متاسفانه چارچوب توافقی که رئیس‌جمهور آمریکا این ماه از آن دفاع کرد، به برنامه هسته‌ای ایران پایان نمی‌دهد. در حقیقت، این توافق به این هدف حتی نزدیک هم نمی‌شود. این توافق به شکل کنونی‌اش به ایران اجازه می‌دهد بخش‌های بزرگی از زیرساخت هسته‌ای خود را حفظ کند. ایران هزاران سانتریفیوژ غنی‌سازی اورانیوم خود را نگه می‌دارد و ذخایر موجود اورانیوم غنی‌شده خود را نیز حفظ می‌کند. تهران می‌تواند به کار برای تکمیل سانتریفیوژهای پیشرفته برای غنی‌سازی اورانیوم تا درجه تسلیحاتی ادامه دهد. صبر کنید؛ باز هم هست! این توافق روی موشک‌های بالستیک ایران - که می‌توانند کلاهک‌های هسته‌ای حمل کنند - تاثیری نخواهد داشت. مساله حمایت ایران از فعالیت‌های تروریستی مورد بحث و گفت‌وگو قرار نمی‌گیرد. درباره بازرسی از تاسیسات هسته‌ای نیز باید گفت کدام بازرسی؟

بازرسی‌های بدون مانع جامعه بین‌المللی بخشی از این توافق نیست. ظاهرا برنامه این است که فقط به ایران اعتماد شود. به منظور درک ریشه این اعتماد تازه‌یافته به دشمن قسم‌خورده اسرائیل، بیایید نگاهی به ۶ ماه گذشته بیندازیم تا نشانه‌ای از وضع کنونی روابط دو طرف را پیدا کنیم.

نوامبر ۲۰۱۴ - آیت‌الله علی خامنه‌ای، رهبر معظم ایران، یک طرح ۹ ماده‌ای برای نابودی اسرائیل اعلام کرد.

ژانویه ۲۰۱۵ - محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه ایران، علنا مدعی شد غرب در مذاکرات تسلیم ایران خواهد شد. فوریه ۲۰۱۵ - به مذاکره‌کننده هسته‌ای ارشد ایران گفتند بر سر «جان کری» وزیر خارجه آمریکا فریاد نکشد. مارس ۲۰۱۵ - رهبر عالی ایران اعلام کرد تهران به آمریکا اعتماد ندارد. او چند روز بعد به جمع خشمگینی که شعار «مرگ بر آمریکا» سر می‌داد پیوست. آیت‌الله با اعلام اینکه تا همه تحریم‌های اقتصادی بی‌درنگ لغو نشود، توافقی نخواهد بود، حرف را تمام کرد. آوریل ۲۰۱۵ - ژنرال حسین سلامی، معاون فرمانده سپاه پاسداران انقلاب اسلامی اعلام کرد بازرسان بین‌المللی هیچگونه دسترسی به سایت‌های نظامی ایران نخواهند داشت. همین هفته گذشته ایران کاروانی متشکل از ۹ فروند کشتی - که گفته می‌شود حامل اسلحه بودند - برای تحویل به شورشیان اسلامگرای تندرو به یمن فرستاد. کدام یک از اینها موجب اطمینان و اعتمادسازی است؟ کدام یک از اینها موجب می‌شود هیچ انسان منطقی که به فکر منافع آمریکا و متحدان ما باشد قلبا احساس کند ما باید این توافق با ایران را پیش ببریم؟ رئیس‌جمهور آمریکا کار دشواری پیش رو دارد. اما یک عنصر کلیدی از کار وی، محافظت و دفاع از مردم آمریکا و محافظت از متحدان ما است. مسؤولیت اصلی وی این است که از منافع آمریکا محافظت کند. اوباما در عوض همچنان سرگرم تضعیف موضع آمریکا و اعتبار جهانی آن است. با نادیده گرفتن خط قرمزی که برای سوریه کشیده شده بود، با آزادی تروریست‌ها از گوانتانامو و حالا هم با ابراز شادمانی از دستیابی به توافقی خیالی با کشوری که هدف اعلام‌شده آن محو اسرائیل از نقشه جهان است و رهبر آن همین چند هفته قبل مخاطبانش را به سر دادن شعار «مرگ بر آمریکا» تشویق می‌کرد، هیچ معیاری وجود ندارد که براساس آن بتوان گفت این توافق موجب قدرتمندتر شدن آمریکا می‌شود. چرا اوباما این قدر مشتاق پذیرفتن توافقی است که هدف اعلام‌شده قبلی خود وی را که پایان یافتن برنامه هسته‌ای ایران است، نادیده می‌گیرد؟ برنامه رئیس‌جمهور آمریکا با هیچ منطقی سازگار نیست. اوباما مایل است از ایران دیدن کند. عجیب اینکه آخرین رئیس‌جمهور آمریکا که از ایران دیدن کرد، «جیمی کارتر» بود. شاید ریاست‌جمهوری کارتر به سبب واکنش ناکام آمریکا به بحران گروگانگیری در ایران بهتر از هر چیزی در یادها مانده باشد. تنها باید امیدوار باشیم ضعف مکرری که ساکن کنونی کاخ سفید نشان داده است، به تشویق و تحکیم میراث‌مشابهی نینجامد.

واشنگتن تایمز

آینده استراتژی دفاعی آمریکا در خلیج‌فارس

دولت آمریکا بر سر رازداری در حملات پهپادها تحت فشار است

The Washington Post

فروش بی‌سابقه سلاح به کشورهای خاورمیانه

سفر اولاند به ریاض

بیانیه مشترک عربستان و فرانسه علیه ایران

www.vatanemrooz.ir

به بهانه برگزاری نمایشگاه کتاب

نشر در بحران

بن‌بست استراتژیک در پارادایم نظام سرمایه‌داری

بالتیمور و بحران اندام‌وار در جامعه آمریکا

لااقل مدرسه را نفروشید!

پیامک خوانندگان ۳۰۰۰۸۸